

Db., 2024.05.08. (szerdai imaóra)	Luk 11:1-2a Uram, taníts minket imádkozni!	Sorozat: Imaóra: 2024-4. Mit kérjünk?
--------------------------------------	---	---

Folytatjuk a sorozatot arról, hogy: **Mit kérjünk imában az Úrtól?**

Korábban arról szóltam, hogy kérjük az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába. Hogy Isten nyissa meg ez Ige ajtaját, hogy hangozzon az evangélium titka és Krisztus titka. És nyissa meg a szíveket is, hogy befogadják.

Most olvassuk el Luk 11:1-2a És lőn, mikor ő imádkozék egy helyen, minekutána elvégezte, monda neki egy az ő tanítványai közül: Uram, taníts minket imádkozni, miképpen János is tanította az ő tanítványait. Mondta pedig nekik: Mikor imádkoztok, [ezt] mondjátok: Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltesd meg a te neved.

Az Úr Jézus imádkozott. Látták ezt a tanítványok, és valamelyikük azt kérte: *Uram, taníts minket imádkozni!*

Tanulni kell imádkozni is? Igen, tanulni kell! Egyáltalán nem arról van szó, hogy tanuljunk meg egy imát, és azt ismételgessük. Még a „Miatyánkot” sem kell ismételnünk, hanem az Úr ez által imádkozni tanított.

De lehet, hogy azt gondoljuk: Tudunk mi imádkozni. Már sokszor imádkoztunk.

De mint mond az Ige? **Róm 8:26** Hasonlatosképpen pedig a Szellem is segítségére van a mi erőtlenségünknek. Mert azt, amit kérnünk kell, amint kellene, nem tudjuk; de maga a Szellem esedezik mi értünk kimondhatatlan fohászzkodásokkal.

Az Ige tehát kijelenti, hogy azt, amit kérnünk kell, amint kellene, nem tudjuk.

Éppen ez a téma: Mit kérjünk imában az Úrtól? Higgyük el, hogy nem tudjuk! Ezt az Ige mondja. Se azt nem tudjuk, amit kérnünk kell, sem azt, ahogyan kérni kellene. Nem tudjuk, mert korlátozott a látásunk. Persze nagyon bátorító, hogy a Szt. Szellem esedezik mi értünk kimondhatatlan fohászzkodásokkal. És az is nagyon jó, ha maga az Úr Jézus tanít minket is imádkozni, mint a tanítványokat.

Az Úr így kezdte az imát:

„Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltesd meg a te neved”.

Az Úr itt 3 dolgot mond:

1. Istenhez imádkozzunk, és Őt Atyánknak szólítsuk.
2. Atyánk a mennyben van.
3. Szenteltesd meg az Ő neve!

Mind a háromból tanulnunk kell, de most csak a harmadikról szólok, mert most

azzal foglalkozunk, hogy mit kérjünk. Az Úr Jézus arra tanít, hogy az legyen az első és legfontosabb kérésünk, hogy **szenteltesd meg Atyánk neve!**

Mit jelent ez? Most csak egyet említek meg, és a következő imaórán folytatom.

Az Ő nevét megszentelni azt jelenti, hogy Isten, a mi Atyánk **legyen felmagasztalt, nagyra becsült és imádott.** A mi kéréseink pedig sokszor magunk és szeretteink körül forognak. Szeretnénk szabadulni pl. betegségtől, nehézségektől, és nem az a legfőbb vágyunk és kérésünk, hogy szenteltesd meg Atyánk neve, még a nehézségeink által is.

Isten először is előttünk legyen megszentelt! Ne úgy gondolkozzunk Felőle, ahogy a földi apánkról. Abban hasonló a földi apához, hogy Tőle származunk, és Ő szeret, közel van hozzánk és gondoskodik rólunk. De a földi apákkal ellentétben Isten szent, hozzáférhetetlen dicsőségben lakozik, tökéletes, mindenható és mindentudó. Ő a mennyben van, mi pedig a földön. **Préd 5:2-3** *Ne gyorsalkodjál a te száddal, és a te elméd ne siessen valamit szólni Isten előtt; mert az Isten mennyben van, te pedig e földön, azért a te beszéded kevés legyen; Mert álom szokott következni a sok foglalatosságból; és a sok beszédből bolond beszéd.*

Ha nagy méltóságú ember előtt kell szólnunk, meggondoljuk, mit mondjunk.

Amikor imádkozunk, akkor a mindenség Urát szólítjuk meg, és az Ő neve legyen előttünk szent, nagyra becsült, felmagasztalt és imádott. Neki nem parancsolhatunk, Vele tiszteletlenül nem beszélhetünk, csak alázatosan és kellő tisztelettel.

Megszentelve az Ő nevét!

Uram, taníts minket imádkozni!

Mondta pedig nekik: Mikor imádkoztok, mondjátok: Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltesd meg a te neved! Amen.